

Veberlaget noget forskjelligt med Hensyn til større eller ringere Deeltagelse i Censur af skriftlige Arbejder, til Embedsstilling ved Seminarierne (saa at Arbeidet ligger nærmere) eller udenfor dem o. s. v. Hertil maa, naar Omkostningerne i det Hele skulle beregnes, lægges et Beløb til det i Lovforslagets § 3 nævnte Tilshyn paa forskellige Steder i Landet med den skriftlige Prøve og en bethdelig forøget Udgift til Examenlocaler, hvoraf, hvis hele Examen hvert Aar skal holdes paa eet Sted, 5 til 6 maae have til samtidig Benyttelse for ligesaa mange Hold, og som for den største Deel maae leies, saameget mere som de enkelte, der kunde paaregnes frit, f. Ex. i de lærde Skoler, tildeels paa samme Tid ville bruges af disse selv. Ogsaa de mindre Udgifter til nogen Ophvarning og Budtjeneste, til Correspondance, til Protocoller o. s. v., ville voxe, og det er da, uagtet der savnes Grundlag for en sikker Beregning, let at forudsæe, at en Examencommission som den i Loven foreslaaede vil kræve et bethdeligt Tillæg til, hvad der hidtil har været udredet deels til Commissionen for Skolelærerexamen, deels til Examenudgifter ved Seminarierne, et Tillæg, der ingenlunde endog tilnærmelsesviis opveies ved den Seminarieeleverne paalagte Kjendelse af 5 Rd., hvilken for 120 aarlig kun vil udgjøre 600 Rd. Den Deel af disse Udgifter, der vedkommer Examencommissionens Medlemmer, ansee vi det for aldeles nødvendigt at fikke ved selve den Lov, hvorved Examencommissionen anordnes, og unddrage fra den aarlige Fastsettelse, for at det kan staae fast, af hvilken Art Commissionen skal være, og for at ikke en bethdelig ringere Bevilling skal medføre en Besættelse med saa svage og upaalidelige Kræfter, at derved den Forudsætning brister, under hvilken i det Ringeste medundertegnede Krieger og Madvig ene kunne tilraade Landsthinget at vedtage Forslaget. Vort Endringsforslag i denne Henseende er affattet med Hensyn til det ovenfor Bemærkede om mulig Forskjel imellem Medlemmernes Krav.

Efter Drøftelsen af disse Spørgsmaal, vedkommende Lovforslagets Heelhed og dets § 2, bliver der tilbage at ytre os om nogle mindre Spørgsmaal, i hvis Behandling ogsaa

Forchhammer deeltager, for det Tilfælde, at Landsthinget gaar ind paa Lovforslaget i det Hele.

Der har imellem os som i Folkethinget i Anledning af § 1 været opkastet Spørgsmaal, om man ikke skulde lade Examen stedse afholdes paa eet Sted, men det er forekommet os billigere mod alle Interesser at lade Stedet stifte, hvorved der ogsaa gives lettere Afgang for Lærere (dem, der ikke kaldes til Deeltagelse i Examencommissionen) og Lærlinge (Seminarieelever og Privatister) til at gjøre sig bekendte med Examenformen. Forchhammer og Krieger ansee det endog for rigtigst, at Examen hvert Aar holdes paa alle tre Steder, saa at Examinanderne kunne melde sig til et af Stederne, hvorved det nævnte Formaal vil fremmes og Udgiften for Examinanderne nedsettes ikke lidt. Der vil derved medgaae et Par Dage mere hvert Aar til Reiser. De øvrige Medlemmer af Udvalget ansee en saadan dobbelt Flytning af hele Commissionen med dens Tilbehør hvert Aar for mindre ønskelig.

Tidsbestemmelsen i § 3 forekommer os ikke at burde blot angaae den mundtlige Examenbegyndelse (med Hensyn til hvilken f. Ex. ogsaa et Spillerum af 2 Maaneder synes altfor stort), men den Tid, i hvilken hele Prøven skal tilendebringes. Medens det er naturligt, at Privatisterne fordeles i Examenhold og indkaldes efter deres Navnes Bogstavorden, see vi ingen Grund til saaledes at adsplitte en Lærestalts Elever, for hvem den fælles Reise kan være beqvem, hvem Examinatorerne kunne ønske (baade med Hensyn til deres eensartede Forberedelse og for at vinde et samlet Skjøn om Anstaltens Standpunkt) at prøve under Eet, og ved hvis Prøvelse Anstaltens Lærere eller nogle af dem kunne ønske og finde Vellykkelighed til at være tilstede. Men vi troe, at slige Detailbestemmelser overhovedet ikke egne sig til Fastsettelse ved Lov, men maae overlades til Administrationen, og vi have derfor istedetfor at foreslaae en Forandring i Bestemmelsen om Fordelingen i Hold og Indkaldelsen, foreslaaet at lade den heelt gaae ud. Vi have derfor heller Intet foreslaaet om „de forskjellige Steder“, hoorpaa den skriftlige Prøve skal kunne holdes. Vi antage, at foruden i Kjø-